

[Tom Behnke]

de er interesseret i at smertepåvirke dyr. Jeg tror ikke på, at der er nogen normale mennesker i det her samfund, der med deres gode vilje påfører dyr smerte, uden at det er højst nødvendigt i forvejen.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes egentlig, at jeg i min udtryksmåde faktisk allerede havde taget forbehold over for det spørgsmål, som hr. Tom Behnke nu stiller, idet jeg netop sagde, at det her jo ikke først og fremmest var et pengespørgsmål.

Det var med en vis forsigtighed, jeg lagde tanken frem, men jeg synes, det var værd at overveje, om det kunne være med til at regulere adfærden. I så fald synes jeg ikke, at vi skulle vige tilbage for at benytte også den metode.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Der betales jo også i dag. Når man får en tilladelse til at lave dyreforsøg, betaler man en afgift, og så får man tilladelsen for et stykke tid, nogle gange helt op til 5 år. Hr. Glønborgs forslag, som jeg er glad for at hr. Grønborg kommer frem med, stammer oprindeligt fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, som netop har den overvejelse, at man i stedet for at give den generelle tilladelse helt op til 5 år skulle tage betaling for hvert forsøg, der blev udført.

Vi mener jo alle sammen, uden at vi har sagt det, at der bliver gennemført for mange forsøg. Og jeg mener, at hr. Tom Behnke var en af de ordførere, der i virkeligheden sagde det aller mest, for det var hr. Tom Behnke, der rullede alternativerne op, som vi skulle udvikle. Jeg tror godt, det kan have en adfærdsregulerende effekt, at man i stedet for den generelle afgiftsbetaling opkræver betaling for hvert dyr, der anvendes til forsøg.

Så vi er fra SF's side meget tiltalt af hr. Glønborgs tanker, og jeg var glad for, at de kom frem.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Lovforslaget indeholder mange forslag til ændringer, mange forslag, som – hvad ordføreren også bemærkede – er møntet på at gøre forholdene for dyrene stadig bedre. Man kan sige det på den måde, at bevægelserne går hen imod stadig mindre anvendelse af forsøgsdyr.

Det, der jo er vores opgave – som også debatten har vist – er at finde en hårfin balance for, hvornår vi kan forsøge at kontrollere, hvad der sker af forsøg, og gøre det på en ordentlig måde, så vi derved kan sikre os, eller forsøge at sikre, at forsøg med dyr kun bliver udført, når de er nødvendige, og bliver udført på en ordentlig måde. For hvis balancen tipper, vil vi risikere at komme ind i en situation, hvor forsøgene, som man ser det i dag, rykker til udlandet, hvor der nogle steder ikke er den samme kontrol eller den samme følsomhed omkring emnet. Eller også vil man kunne opleve, at dyreforsøg bliver holdt ude fra Rådet for Dyreforsøg, sådan at forsøgene simpelt hen ikke bliver anmeldt, eller også bliver anmeldt i et andet omfang, end der rent faktisk er tale om. Så vi skal finde en balance, og dér kan vi i hvert fald sige, at forslaget i hvert fald bevæger den balance til gunst for dyrene.

Med disse ord har jeg så også varslet, at jeg ikke tror, at det er sidste gang, vi har dyreforsøgsloven til behandling, for der sker netop en udvikling i Danmark, og der sker en udvikling internationalt, som Danmark følger meget med i og er stor parthaver i. Og her skal jeg give tilsagn om, at det vil Danmark fortsat være, bl.a. i EF, hvor der er tale om initiativer, som det er blevet bemærket, i forhold til kosmetikdirektiv, i forhold til vurdering af myndighedskrav og i forhold til anvendelsen af alternative metoder.

Det er nemlig meget væsentligt, synes jeg, at vi i en større sammenhæng end nationalt får en række regler, som gør, at vi vil kunne stå med en ordentlig forskning i Danmark og under – også for dyrene – ordentlige forhold. Det kan vi bedst sikre, hvis vi til stadighed er med til at udvikle kravene til forskningen i forbindelse med internationalt arbejde.

Der blev af flere ordførere gjort bemærkninger om sammensætningen af Rådet for Dyreforsøg, og der er blevet peget på det også i de ganske overordentlig mange henvendelser, vi har fået i den – som fru Elisabeth Arnold indledte sin ordførertale med at bemærke – meget fine, ærlige, åbne, til tider barske, men i hvert fald meget ordentlige og seriøse dialog, der er mellem beslutningstagere, dyreværnsfolk, forskningsverdenen og industrien.

Der er i de henvendelser blevet rejst en række spørgsmål om sammensætningen af rådet,